

О. Золотарьова,

ад'юнкт-професор

Міжнародної Кадрової Академії;

доцент кафедри правових дисциплін

Одеського інституту ПрАТ «ВНЗ «Міжрегіональна Академія управління персоналом»

ЩОДО ПРОБЛЕМИ СКАСУВАННЯ ГОСПОДАРСЬКОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ

Адаптація національного законодавства до законодавства ЄС в умовах кандидатства України до вступу в Євросоюз і забезпечення належного правового регулювання здійснення господарської діяльності та впорядкування змісту господарських відносин в умовах воєнного стану, а особливо – під час поствоєнної відбудови країни, є одними з найважливіших завдань нашої держави. Господарське право України, в сучасному розумінні, почало розвиватися після 1991 року, а Господарський кодекс України (далі в тексті – ГК України) вперше в її історії був прийнятий 16 січня 2003 року і набув чинності з 1 січня 2004 року. Проте відразу після його прийняття почалася дискусія про те, чи потрібен він взагалі і чи слід відмовитись від цього «дуалізму права» і повернути господарські норми в Цивільний кодекс України (далі в тексті – ЦК України).

Цю проблему досліджували науковці Н. Горобець, О. Ілларіонов, К. Мешкова, О. Подцерковний, В. Полюхович, В. Резнікова та інші, Інтернет рясніє блогами юристів, адвокатів, резолюціями «круглих столів» про недоречність скасування Господарського кодексу України. Андрій Гриняк, член-кореспондент НАПРН України притримується протилежної точки зору, вказуючи, що сутність суперечностей між ГК і ЦК України «дає змогу констатувати неможливість їх усунення іншим, ніж

визнання ГК України таким, що втратив чинність, шляхом» [2].

Ми поставили за мету цього дослідження, проігнорувавши повний аналіз законопроекту № 6013, що в першому читанні скасовує ГК України, проаналізувати основні наслідки можливого скасування цього Кодексу.

Господарське право як галузь виникло не безпідставно, а, як відмічає О. П. Подцерковний, «багато в чому завдяки тим об'єктивним чинникам людської діяльності, які зумовили промислову революцію і невідворотну комерціалізацію життя, – відносинам суспільного виробництва» [1]. Як відомо, дослідник торгового (комерційного) права Г. Ф. Шершеневич виділяв три періоди (італійський, французький і німецький) у розвитку торгового (комерційного) права, починаючи з XI–XIV століть [3, с. 54–71], а О. О. Чувпило додав четвертий етап – етап перетворення торгового права на господарське [4, с. 10–14]. Ми вважаємо, що з кінця XX століття розпочався п'ятий етап розвитку господарського права – етап глобалізації господарських відносин. На 4 і 5 етапах, як доводить світова практика, переважна більшість держав прийняла комерційні кодекси, аналогі нашого Господарського, поруч із Цивільним кодексом своєї країни.

Залишивши поза лаштунками нашого дослідження історичні екскурси у розвитку господарського права як окремої галузі, зазначимо, що досвід інших країн доводить

невипадковість тривалого існування усталених окремих кодексів (комерційних, торговельних, підприємницьких). І навіть в тих країнах, де такий Кодекс відсутній, підприємницькі відносини не регулюються ЦК країни. Тому О. П. Подцерковний вказує: «Навіть у тих країнах світу, де традиційно підприємницьке (господарське) право залишається некодифікованим, ці прояви знаходять дедалі більше відображення у спеціальному законодавстві. Наприклад, хоча в Італії, Швейцарії, Нідерландах і деяких інших країнах окремі комерційні (підприємницькі) кодекси відсутні або скасовані, але основна частина законодавчого регулювання підприємницьких відносин виведена за рамки цивільних кодексів. Для цих випадків також важливо пам'ятати, що система права не обов'язково збігається із системою законодавства. А тому цілком можливі випадки, коли окремі підприємницькі (господарські) норми закріплюються в цивільному кодексі. Хоча при такій системі законодавства слабшає узгодження між приватноправовим (горизонтальним) і публічно-правовим (вертикальним) регулюванням економічних відносин.» [1].

На відміну від цивільного права, сфокусованого на забезпеченні суб'єктивного приватного майнового інтересу, в актах господарського права поєднуються приватноправове і публічно-правове регулювання економічних відносин. Окрім того, господарське право, як галузь, має свій предмет – суспільні відносини у сфері господарювання в формі виробництва, надання послуг і виконання робіт; комплексний метод регулювання, а не лише диспозитивний, як в цивільному праві; суб'єктами в господарських відносинах є юридичні особи і ФОПи, а не просто фізичні особи, як в цивільному праві. Вже сама наявність відмінних предмета, метода і суб'єктів могла би бути доказом окремості галузі госпо-

дарського права, що потребує кодифікації.

Разом з тим, ще 23.03.2016 р. розпочала роботу робоча група, яку було утворено Наказом Міністерства юстиції України від 14.03.2016 № 82/7 з метою розробки Концепції модернізації правового регулювання умов ведення бізнесу в Україні [5], метою якої оголосили *безальтернативне* скасування Господарського кодексу України, причому з 89 членів групи юристів-господарників було менше 1/8 [6, с. 110]. Ще тоді, у 2016 році професор В. В. Резнікова зазначила, що «неможливо всі без винятку норми ГК України безпроблемно виключити з його змісту чи перенести до інших нормативно-правових актів. Є значна кількість норм, що регулюють специфічне коло відносин (господарсько-правових)» і запропонувала системне та якісне вдосконалення ГК України як за змістом, так і за формою, можливо, навіть викладення в новій редакції, бо «складається враження, що скасування ГК України – це самоціль» [6, с. 110]. І це викликає, як мінімум, здивування з боку багатьох фахівців.

Слід зазначити, що ще у 2019 році у Верховній Раді України було зареєстровано законопроект «Про внесення змін і доповнень до деяких законів України з метою вдосконалення цивільного законодавства» за № 2635 від 19.12.2019 [7], яким також пропонувалося визнати ГК України таким, що втратив чинність, цей проект так і не був розглянутий і поступово був замінений законопроектом № 6013 від 09.09.2021 р.

Тобто, підготовча робота до скасування Господарського кодексу України продовжувалася, і 12 січня 2023 року Верховна Рада України ухвалила у першому читанні законопроект № 6013 «Про особливості регулювання підприємницької діяльності окремих видів юридичних осіб та їх об'єднань у перехідний період», в якому таке скасування передбачено [8].

Автори законопроекту вказують на необхідність розв'язання проблем, пов'язаних із недосконалістю законодавства, розбіжностями Господарського та Цивільного кодексів України, а також підвищення інвестиційної привабливості країни шляхом нового підходу до регулювання підприємницької діяльності окремих видів юридичних осіб. Пояснювальна записка до законопроекту проголошує мету удосконалення корпоративного управління в юридичних особах, заснованих на державній і комунальній власності, підвищення інвестиційної привабливості країни, запровадження ефективних механізмів контролю за використанням об'єктів державної та комунальної власності тощо, при цьому необхідне скасування Господарського кодексу України, положення якого, на думку ініціаторів законопроекту, «переважно не мають регулятивного ефекту, є декларативними за своїм змістом, а також суперечать іншим нормативно-правовим актам та загальним засадам цивільного законодавства» [9]. Тобто, замість гармонізації українського законодавства пропонується зменшити кількість об'єктів такої гармонізації. Щодо регулятивності, декларативності – частково вважаємо ці характеристики ГК результатом недооцінки складності комплексної галузі господарського права, де багато важливих для розвитку економіки питань об'єктивно регулюються окремими законами. Але з 2004 року було прийнято низку нормативно-правових актів, яких можна було б уникнути, внівши відповідні зміни до ГК України, наприклад – спеціальні Закони України «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю», «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки», спеціальне конкурентне законодавство, енергетичне тощо. Втім, як влучно зазначає в своєму блозі адвокат О. Пісоцька, «варто розуміти, що прийняття окремих спеціальних законів не тягне за

собою необхідність скасування кодифікованого акту, який може і повинен врегулювати специфічні для господарських правовідносин питання» [10].

Зазначений законопроект продовжив дискусію, і з метою впливу на думки юристів один з ініціаторів законопроекту № 6013 Руслан Стефанчук вирішив «спростувати міфи», розмістивши інформацію фейсбук сторінці Верховної Ради України:

«1. Скасування ГК України не тягне за собою скасування і спеціального законодавства, *«навпаки – готові до його розвитку задля всебічного захисту прав суб'єктів підприємництва»*.

2. Господарські суди ліквідувати ніхто не планує: *«Вони діяли й будуть діяти, застосовуючи Цивільний кодекс та систему спеціального законодавства»*.

3. Кафедри господарського права і надалі продовжуватимуть працювати.

Разом з тим, політик підкреслив, що «законопроект № 6013 – це механізм, який допоможе правильно та безболісно навести порядок у сфері підприємницької діяльності» [10].

Ці «заспокоєння» Голови Верховної Ради України викликають подив, оскільки ризики скасування ГК України полягають зовсім в іншому. Їх обговорили 2 грудня 2023 р. під час круглого столу «Актуальні питання господарського судочинства» провідні юристи України. Позицію Антимонопольного комітету України у дискусії представила Голова АМКУ Ольга Піщанська, яка закликала з обережністю ставитися до змін у цій сфері та водночас відзначила, що Комітет готовий брати активну участь в обговоренні подальшого реформування системи господарського права. Вона зазначила, що

«...законопроект про скасування ГК несе у собі великі ризики. ГК є основним актом регулювання підприємництва. Після скасування ГК всі висновки Верховного Суду втра-

тять актуальність, адже тлумачення надавалося саме стосовно чинних норм ГК... Скасування Господарського кодексу України призведе до формування нової «правової реальності» у регулюванні підприємництва в цілому та у сфері захисту конкуренції, зокрема. Війна змінила нашу економіку, ми маємо катастрофічні наслідки на ринках... Чим більше відбудеться змін – тим складніше буде врегулювати ситуацію та допомогти розвитку економіки» [11]. У контексті зазначеного, вважаємо, що Главу 3 Господарського кодексу України слід вдосконалити, імплементавши основні норми Закону України «Про захист економічної конкуренції». А нова «правова реальність», про яку каже Голова АМКУ, на наш погляд, буде для підприємців у важкий поствоєнний період відбудови країни складним і невиправданим викликом.

Голова Верховного Суду Всеволод Князев наголосив, що європейський шлях України можливий лише за умови функціонування розвинутої системи судочинства, зокрема господарських судів [11]. Член Вищої ради правосуддя Оксана Блажівська вважає, що не може бути й мови про ліквідацію господарської юрисдикції, адже ця юрисдикція є однією з найбільш ефективних та фахових в Україні. Д. ю. н., професор, член-кореспондент Національної академії правових наук України Олег Подцерковний зазначив, що не просто безвідповідально скасовувати конституційні поняття, що витікає з аналізованого законопроекту, а й небезпечно, і в разі прийняття законопроекту № 6013 про скасування ГК «200 тисяч підприємств треба буде реорганізувати у ТОВ, змусити їх перереєструватися, витратити час, руйнувати стабільну судову практику. Який у цьому сенс, законодавець не пояснив» [12].

Д. ю. н., професор Вікторія Резнікова вважає, що законодавець хоче

«вибити фундамент з-під ніг» засад господарських відносин, бо пропонується взагалі скасувати поняття господарських відносин, господарських спорів, господарського суб'єкта, відмовитися від цих термінів, зокрема і від терміну «підприємство», хоча він є у всіх країнах, зустрічається у нашому законодавстві більше 300 тисяч разів і 80 тисяч разів зустрічається термін «суб'єкт господарювання». Термін «господарська діяльність» охоплює і некомерційний сектор. «Один з ключових ризиків міститься у п. 11 законопроекту, де прописано, що у разі, коли перехідний період (7 років) власник суб'єкта господарювання не прийняв рішення про припинення, застосовуються норми закону про товариства з обмеженою відповідальністю. Тобто, ми перетворимо все на ТОВ. І наша держава перетвориться на ТОВ. Це неадекватно. Повністю все прирівняти до ТОВ – це загроза для державного та комунального секторів економіки», – вважає науковець [12].

Більшість фахівців зазначає, що не може бути самоціллю скасування ГК. Безумовно, необхідно удосконалити деякі норми ГК, зокрема стосовно визначення збитків у господарському праві, підстав для розірвання договорів, замінити назву «підприємства колективної власності», щоби не плутати форми власності в Україні, імплементавати норми окремих законів в текст ГК України. Можливо, немає необхідності скасовувати право господарського відання та оперативного управління, що запропоновано законопроектом № 6013, але це дискусійне питання, що потребує окремого дослідження.

Цілком зрозуміло, що після скасування ГК України юридичних осіб чекає купа проблем, і виникне необхідність їх радикального адміністрування. А у контексті сьогодишньої протидії корупційним ризикам це є додатковою підставою занепокоєння.

Сьогодні усі країни світу йдуть до розробки одного документу для учасників господарських відносин, на який «нанижуються» інші законопроекти, адже бізнес має працювати за передбачуваними та зрозумілими правилами. Європейський Союз перейшов до втілення ідеї, щоб створити єдину конструкцію і потім привести всі закони, що стосуються господарської діяльності, до єдиного акту [12]. У Спільній заяві за підсумками 24-го Саміту Україна-ЄС, що відбувся 3 грудня 2023 р. в Києві, «ЄС привітав намір України підготувати Національну програму адаптації *acquis* (НПАА) на основі Аналітичної доповіді про відповідність українського законодавства праву ЄС відповідно до Висновку Комісії щодо заявки України на членство в Європейському Союзі. ЄС готовий надати технічну підтримку Уряду України у цьому важливому кроці на шляху приведення українського законодавства у відповідність до права ЄС» [13]. Тобто, вважаємо за доцільне, адаптуючи національне законодавство до *acquis* Євросоюзу і готуючись до перемовин про вступ нашої країни до ЄС, вдосконалити Господарський кодекс України саме в цей період, що об'єктивно потребує змін, а не відмінити його взагалі. Тоді після завершення війни країна розпочне велику європейську відбудову з новим, більш досконалим законодавством.

Разом з тим, А. Гриняк вказує на «відсутність серйозних застережень чи перешкод у доцільності визнання ГК України таким, що втратив чинність, як і потреби в ухваленні окремого Комерційного кодексу, який систематизує в собі певну (доволі невелику) частину приватноправових інститутів, які в цілому підпорядковуватимуться дії цивільного права як «загального приватного права» [2]. Проте слід врахувати, що хоча більшість європейських комерційних кодексів має своїм предметом регулювання приватноправових відносин (Австрія, Німеч-

чина, Франція, Іспанія, Туреччина), все ж у цих кодексах, як наголошує В. Полюхович, «є значний пласт публічно-правових норм, якими регулюється порядок реєстрації бізнесу, ціноутворення і конкуренції, порядок контролю та проведення розслідувань конкурентними відомствами, банкрутства, публічна звітність, кримінальна та адміністративна відповідальність тощо. У частині кодексів відзначається превалювання норм публічного права з одночасною наявністю значного приватноправового сегменту (Казахстан, США, Бельгія)» [14, с. 118]. Взагалі у всіх кодексах у сфері економічної діяльності закладено поєднання приватноправового та публічно-правового регулювання, тобто ця галузь права, на відміну від цивільного, є комплексною, зокрема крізь призму поділу на приватноправову та публічно-правову сфери.

Заслужовує на увагу думка професора Володимира Устименка, що скасуванням ГК створюються передумови для повторення помилок країн з диктаторськими режимами. Зокрема, кодифікація господарських актів всіляко заперечується у рф [12], це також може стати певною пересторогою для українських законодавців. Скасування спеціалізованого кодифікованого комерційного законодавства мало місце лише в Італії при диктаторі Муссоліні, а в сучасній росії був ліквідований вищий арбітражний суд. На думку правників, «наслідування практики країни-агресора і їх підхід до запровадження виключно цивільного кодифікованого законодавства не створює позитивного прикладу для України» [15].

16 листопада 2022 року Асоціацією розвитку суддівського самоврядування України, за участі представників суддівської, адвокатської, наукової спільноти, на базі Господарського суду Одеської області було проведено круглий стіл на тему «Законопроект 6013: підстави та наслідки скасування Господарського кодексу в умо-

вах війни», в результаті обговорення оголошено Резолюцію, в якій науковці та практики зазначають, що «... Правова спільнота суддів, адвокатів і науковців категорично не сприймає спроби декодифікації господарського законодавства... Скасування Господарського кодексу України зруйнує всю судову практику застосування Цивільного та Господарського кодексів у сфері договірного права... Завдання осучаснення ГК України та його відповідності сучасним запитам регулювання підприємницької діяльності слід розв'язувати не через необхідність скасування кодифікованого акту, а шляхом його системної зміни: прибирання норм, які дублюються із ЦК України, встановлення правовідносин, на які поширюється ГК України, виключення бланкетних декларативних норм, або тих, що регулюються спеціальним законодавством, встановлення норм правової поведінки, які є спеціальними для більшості суб'єктів господарювання» [15]. Наша точка зору повністю збігається із зазначеною.

На запит законодавця було надано експертний висновок Національної академії наук України, який свідчить про те, що законопроект № 6013 має техніко-юридичні вади, суперечить євроінтеграції України, причому виокремлено 5 блоків вад законопроекту:

- «Не відповідає Конституції України та принципу верховенства права.
- Створює загрозу національній та економічній безпеці в умовах воєнного стану.
- Характеризується високою ймовірністю корупційних ризиків.
- Суперечить міжнародним зобов'язанням України зокрема стосовно виконання вимог до правової системи нашої держави, вимог як до кандидата до ЄС тощо.
- Порушує принципи державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності.

Також законопроект суперечить позиціям Конституційного Суду України» [12].

Крім того, вважаємо очевидним, що запропонований законопроект семірічний перехідний період правозастосування, етап активного законодавчого реформування господарських відносин не сприятиме залученню притоку інвестицій в Україну, оскільки інвестор не зможе оцінити свої ризики в довгостроковій перспективі в невизначених умовах, а це вкрай небажано в очікуванні великої відбудови країни.

Слід визнати, що підприємці і юристи часто вказують на таку проблематику щодо норм ГК України:

- недосконалість виписаних норм;
- значна кількість банкетних та декларативних норм;
- дублювання та суперечність між ГК України та ЦК України;
- прогалини в господарському законодавстві;
- невідповідність норм ГК України сучасним викликам бізнесу [10].

Маємо констатувати, що Господарському кодексу України 20 років, і він дещо застарів, до того ж, вважаємо помилкою законодавців у деяких випадках замість внесення системних змін до ГК приймати окремі нові закони. Крім того, існує прогалина у правовому регулюванні відносин у сфері ІТ, віртуальних активів, криптовалют, штучного інтелекту. Сподіваємось, що законодавець все ж дослухається до висновків фахівців, відмовиться від доопрацювання законопроекту № 6013 до 2-го читання і запровадить роботу з підготовки оновленого, сучасного, адаптованого до євростандартів Господарського кодексу України. Можливо, доцільно назвати його Економічним кодексом.

Таким чином, підсумовуючи можливі наслідки скасування ГК України, можна зробити наступні *висновки і пропозиції*. Не можна допустити скасування ГК України, бо господарське право є окремою галуззю права,

ГК фіксує специфіку господарських правовідносин, що відрізняються від цивільних, а переважна більшість розвинутих країн не піддає сумніву доцільність існування двох кодифікацій, які регулюють подібні правовідносини. В умовах війни і очікуваної великої поствоєнної відбудови, що передбачає розвиток підприємництва і залучення іноземних інвестицій, скасування ГК і період правової невизначеності взагалі є небезпечним і ризикованим.

Потрібне системне переосмислення редакції ГК України, слід модернізувати і вдосконалювати Господарський кодекс, ймовірно, слід прийняти ГК України у новій редакції. При цьому, в ньому слід прописати загальні норми правового регулювання, які не будуть дублюватись у спеціальному законодавстві, прибрати дублювання з ЦК України, мінімізувати бланкетні норми, привести норми Кодексу у відповідність до ринкових потреб підприємництва, подолавши прогалини законодавства. Необхідно встановити в Кодексі загальні принципи господарських правовідносин, врегулювати корпоративні правовідносини, уточнити застосування штрафних санкцій за порушення господарських зобов'язань. Це поставить крапку між спорами цивілістів з господарниками щодо необхідності існування двох кодексів.

У статті досліджено основні наслідки і ризики можливого скасування Господарського кодексу України, запропонованого законопроектом № 6013, що прийнятий у першому читанні. Проаналізовано етапи розвитку господарського права у контексті доведення об'єктивної потреби існування окремої галузі, автор пропонує до загально-визнаних наявних 4-х етапів п'ятий етап становлення господарського права – кінець XX–XXI століття – «етап глобалізації господарських відносин». Досліджено

думки науковців і юристів-практиків, експертні висновки щодо пропозицій скасування ГК України, переведення його норм в ЦК України і 7-річний перехідний період для юридичних осіб в цьому переформатуванні. Заперечуючи ідею авторів законопроекту № 6013, що положення ГК України переважно не мають регулятивного ефекту, є декларативними за своїм змістом, а також суперечать іншим нормативно-правовим актам та загальним засадам цивільного законодавства, автор статті вважає таке скасування неприпустимим і зазначає, що, на відміну від цивільного права, сфокусованого на забезпеченні суб'єктивного приватного майнового інтересу, в актах господарського права поєднуються приватноправове і публічно-правове регулювання економічних відносин, що зумовлює соціально-економічний розвиток суспільства. Окрім того, господарське право, як галузь, має свій предмет – суспільні відносини у сфері господарювання в формі виробництва, надання послуг і виконання робіт; комплексний метод регулювання, а не лише диспозитивний, як в цивільному праві; суб'єктами в господарських відносинах є юридичні особи і ФОПи, а не просто фізичні особи, як в цивільному праві. Вже сама наявність відмінних предмета, метода і суб'єктів могла би бути доказом окремоті галузі господарського права, що потребує кодифікації. Автор зазначає, що дискусії щодо необхідності двох кодифікацій виникли відразу після прийняття ГК України в 2003 році, а фактична підготовка до скасування ГК України розпочалася 2016 року. Автор пропонує законодавцю відмовитись від доопрацювання законопроекту № 6013 до 2 читання і вважає за доцільне, адаптуючи національне законодавство до *acquis* Євросоюзу і готуючись до перемовин про вступ нашої країни до ЄС, вдосконалити

Господарський кодекс України саме в цей період, що об'єктивно потребує змін, а не відміняти його взагалі. Тоді після завершення війни країна розпочне велику європейську відбудову з новим, більш досконалим законодавством.

Ключові слова: Господарський кодекс, скасування, законопроект № 6013.

Zolotarova O. Regarding the problem of canceling the Economic Code of Ukraine

The article examines the main consequences and risks of the possible cancellation of the Economic Code of Ukraine, proposed by draft law No. 6013, which was adopted in the first reading. The stages of the development of economic law are analyzed in the context of proving the objective need for the existence of a separate industry, the author proposes the fifth stage of the formation of economic law – the end of the XX–XXI centuries – the “stage of globalization of economic relations” in addition to the generally recognized 4 existing stages. The opinions of scientists and practicing lawyers, expert opinions on the proposals for the abolition of the Civil Code of Ukraine, the transfer of its norms to the Central Committee of Ukraine and the 7-year transition period for legal entities in this reformatting were studied. Denying the idea of the authors of draft law No. 6013 that the provisions of the Civil Code of Ukraine mostly do not have a regulatory effect, are declarative in their content, and also contradict other normative legal acts and general principles of civil legislation, the author of the article considers such cancellation unacceptable and notes that, unlike from civil law, focused on ensuring subjective private property interest, acts of economic law combine private law and public law regulation of economic relations,

which determines the socio-economic development of society. In addition, economic law, as a branch, has its own subject matter – social relations in the economic sphere in the form of production, provision of services and performance of works; a comprehensive method of regulation, and not just a dispositive one, as in civil law; the subjects in business relations are legal entities and sole proprietorships, and not just natural persons, as in civil law. The very existence of a distinct subject, method and subjects could be proof of the separateness of the field of economic law, which needs codification. The author notes that discussions regarding the need for two codifications arose immediately after the adoption of the Civil Code of Ukraine in 2003, and the actual preparation for the repeal of the Civil Code of Ukraine began in 2016. The author suggests the legislator to abandon the finalization of draft law No. 6013 to the 2nd reading and considers it expedient, adapting the national legislation to the *acquis* of the European Union and preparing for the negotiations on the accession of our country to the EU, to improve the Economic Code of Ukraine precisely in this period, which objectively needs changes, and not cancel it altogether. Then, after the end of the war, the country will begin the great European reconstruction with new, more perfect legislation.

Key words: Economic Code, repeal, draft law No. 6013.

Література

1. Подцерковний О. П. Від торгового права до господарського: періодизація галузевого розвитку. URL: <http://dspace.onua.edu.ua/bitstream/handle/11300/14798/2009%20%20%D0%92%1%96%20%D0%BF%D1%80%D0%BE%D0%B1%D0%BB%D0%B5%D0%BC%D0%B8.pdf?sequence=1&isAllowed=y> (дата звернення: 06.02.2023).

2. «Сьогодні доводиться констатувати істотне скорочення правових систем, які зберігають окрему регламентацію цивільного і торговельного права» – Андрій Гриняк, член-кореспондент НАПРН України. URL: <https://pravo.ua/sohodni-dovodytsia-konstatuvaty-istotne-skorochennia-pravovykh-system-iaki-zberihaiut-okremu-rehlamentatsiiu-tsyvilnoho-i-torhovelnogo-prava-andrii-hryniak-chlen-korespondent-naprn-ukrainy/> (дата звернення: 06.02.2023).

3. Шершеневич Г. Ф. Курс торгового права (По изд. 1908–1912 гг.) М., 2003. Т. 1. 480 с.

4. Чупило О. О. Тенденції правового регулювання господарської діяльності в зарубіжних країнах: автореф. дис. ... д-ра юрид. наук. Донецьк, 1996. С. 10–14.

5. Про утворення Робочої групи з підготовки Концепції модернізації правового регулювання умов ведення бізнесу в Україні: Наказ Міністра від 14.03.2016 № 82/7. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v82_7323-16#Text (дата звернення: 06.02.2023).

6. Резнікова В. В. Скасування Господарського кодексу України: спосіб ефективної модернізації правового регулювання господарської діяльності чи дестабілізуючий фактор для сфери господарювання? Право та інновації. 2016. № 2 (14). С. 110–112.

7. Проект Закону про внесення змін і доповнень до деяких законів України з метою вдосконалення цивільного законодавства. Картка законопроекту № 2635 від 19.12.2019. URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=67704 (дата звернення: 06.02.2023).

8. «Про особливості регулювання підприємницької діяльності окремих видів юридичних осіб та їх об'єднань у перехідний період»: проект Закону України від 09.09.2021 № 6013. Картка законопроекту: URL: https://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=72707 (дата звернення: 06.02.2023).

9. Пояснювальна записка до проекту Закону України «Про особливості регулювання підприємницької діяльності окремих видів юридичних осіб та їх об'єднань у перехідний період». Картка законопроекту: URL: https://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=72707 (дата звернення: 06.02.2023).

10. Пісоцька Олена. Чому Господарський кодекс хочуть скасувати та що це змінить для бізнесу? 4 жовтня 2021. Аналіз законопроекту № 6013. LIGA ZAKON. URL: https://biz.ligazakon.net/analitics/206602_chomu-gospodarskiy-kodeks-khochut-skasuvati-ta-shcho-tse-zmniit-dlya-bznesu (дата звернення: 06.02.2023).

11. Ольга Піщанська: Скасування Господарського кодексу призведе до нової «правової реальності». Сайт АМКУ. URL: <https://amcu.gov.ua/news/olga-pishchanska-skasuvannya-gospodarskogo-kodeksu-prizvede-do-novoyi-pravovoyi-realnosti> (дата звернення: 06.02.2023).

12. У Верховному Суді обговорюють наслідки скасування Господарського кодексу. Судово-юридична газета. URL: <https://sud.ua/uk/news/publication/255716-v-verkhovnom-sude-obsuzhdayut-posledstviya-otmeny-khozyaystvennogo-kodeksa-onlayn-translyatsiya> (дата звернення: 06.02.2023).

13. Спільна заява за підсумками 24-го Саміту Україна-ЄС. УП. URL: <https://www.eurointegration.com.ua/articles/2023/02/3/7155480/> (дата звернення: 06.02.2023).

14. Поліхович В. До питання про реформування (рекодифікацію) господарського законодавства України. Підприємництво, господарство і право. 2019. № 11. С. 117–122.

15. Резолюція учасників круглого столу з обговорення законопроекту № 6013. асоціація розвитку суддівського самоврядування України. url: <http://arssu.org.ua/archives/1643> (дата звернення: 06.02.2023).

